

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 24Pc/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2520201735
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Simona Vráblová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2520201735.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Simonou Vráblovou v právnej veci navrhovateľky: F. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. C. XXXX/XXX, X., v zastúpení: Mgr. Miroslav Pavlík, advokát, so sídlom Podjavorinskej 1922/9, Nové Mesto nad Váhom, proti osobe oprávnenej na výživné: D. G. Š., nar. X.XX.XXXX, bytom V. C. XXXX/XXX, X., v zastúpení: JUDr. Lenka Senčáková, advokátka, so sídlom Európska trieda 9, Košice, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

I. Zrušuje sa vyživovacia povinnosť osoby povinnej platiť výživné k oprávnenému na výživné s účinnosťou od 1.9.2020, čím sa mení uznesenie Okresného súdu Piešťany sp.zn. 22Pc/16/2017, zo dňa 8.6.2018 v časti výšky výživného.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka návrhom zo dňa 16.9.2020, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 16.9.2020 navrhla, aby súd zrušil jej vyživovaciu povinnosť voči jej synovi, podľa uznesenia Okresného súdu Piešťany sp.zn. 22Pc/16/2017, zo dňa 8.6.2018, a to s účinnosťou odo dňa 1.9.2020. Zároveň navrhla, aby súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnila tým, že oprávnený na výživné v mesiaci august 2020 podľa jej informácií ukončil vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa zložením štátnej záverečnej skúšky na vysokej škole a to Univerzite Tomáše Bati v Zlíne, kde študoval dennou formou na Fakulte aplikovanej informatiky. Nakoľko nemá vedomosť o tom, že by pokračoval v ďalšej príprave na povolanie, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že podľa dosiahnutého stupňa vzdelania nie je potrebné, aby ďalej študoval dennou formou na vysokej škole, je v plnom rozsahu pripravený na výkon povolania v odbore, ktorý vyštudoval. Má za to, že na základe uvedených skutočností už nie je nezaopatreným dieťaťom, nakoľko ukončil prípravu na povolanie a má za to, že jej vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu zanikla. Taktiež poukázala na skutočnosť, že v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 22Pc/16/2017 oprávnený na výživné založil do súdneho spisu ako listinný dôkaz zmluvu o pôžičke zo dňa 26.9.2016, na základe ktorej mu veriteľ poskytol pôžičku vo výške 15.000 Eur na štúdium, pričom oprávnený na výživné ako dlžník je po skončení štúdia povinný uchádzať sa o zamestnanie u veriteľa, pričom zo mzdy budú zrážané splátky pôžičky. Z uvedeného je zrejmé, že má po skončení štúdia zabezpečený aj výkon povolania, teda príjem.

2. Oprávnený na výživné sa podaním doručeným súdu dňa 4.11.2020 vyjadril k podanému návrhu a uviedol, že v čase schválenia súdneho zmiernu bol študentom denného štúdia Univerzite Tomáše Bati v Zlíne. Študoval na Fakulte aplikovanej informatiky. Náklady na toto štúdium boli značné a uhradil ich jeho otec s príspevom jeho rodičov, t.j. starých rodičov. Bez ich pomoci by toto štúdium nemohol absolvovať. Štúdium na Fakulte aplikovanej informatiky v tomto roku úspešne ukončil a získal titul inžinier. Podarilo sa mu nájsť si zamestnanie a v súčasnosti pracuje na základe pracovnej zmluvy. Zatiaľ

je v skúšobnej dobe, ktorá mu uplynie dňa 28.2.2021. Či bude jeho pracovný pomer trvať aj po uplynutí skúšobnej doby nie je možné zatiaľ posúdiť. S ohľadom na to, že v súčasnosti je mu za vykonanú prácu vyplácaná mzda súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľky.

3. Oprávnený na výživné na základe výzvy súdu dňa 24.3.2021 doložil diplom o ukončení vysokoškolského štúdia a potvrdenie o zamestnaní.

4. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na 31.3.2021. Právny zástupca navrhovateľky na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriavajú písomného návrhu zo dňa 06.09.2020, na základe ktorého sa domáhajú zrušenia vyživovacej povinnosti navrhovateľky voči osobe oprávnenej na výživné z dôvodu, že tento ukončil vysokoškolské vzdelanie II. stupňa. Tým sa stal zaopatreným dieťaťom plne pripraveným na výkon povolania, pričom v tejto súvislosti poukazujú aj na samotné vyjadrenie osoby oprávnenej na výživné zo dňa 29.10.2020, ktorá vo svojom vyjadrení s návrhom na zrušenie súhlasila.

5. Právna zástupkyňa osoby oprávnenej na výživné uviedla, že pokiaľ sa jedná o skutkové okolnosti týkajúce sa tohto prípadu, tu sa odvoláva na vyjadrenie klienta zo dňa 29.10.2020. Je pravdou, že súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti avšak navrhuje, aby vyživovacia povinnosť navrhovateľky bola zrušená ku dňu právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti. Poukazuje na to, že konanie o určenie výživného bolo nevyhnutné iniciovať z dôvodu, že s navrhovateľkou sa nebolo možné dohodnúť na plnení vyživovacej povinnosti. Aj v priebehu samotného konania o uloženie vyživovacej povinnosti súhlasila s výživným iba vo výške 50 Eur, pričom až na ingerenciu súdu sa podarilo uzatvoriť zmluvu, ktorý súd schválil, pričom výživné na strane navrhovateľky bolo nakoniec vo výške 125 Eur mesačne. V tejto súvislosti poukazujú aj na to, že aj keď prvé pojednávanie v tejto veci prebieha až dnes, navrhovateľka realizovala poslednú platbu výživného dňa 20.08.2020 a od tej doby si vyživovacu povinnosť viac neplní. Zameškané výživné do dnešného dňa predstavuje sumu 875 Eur, pričom bolo preukázané, že náklady na štúdium v zahraničí boli v takej výške, že výživné, ktoré uhrádzala navrhovateľka, pokrývali len malé percento týchto výdavkov a všetky ostatné výdavky, ktoré bolo nevyhnutné uhradiť, uhrádzal otec osoby oprávnenej na výživné s pomocou jeho rodičov. S ohľadom na túto situáciu majú za to, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby vyživovacia povinnosť navrhovateľky bola ukončená k 01.09.2020. Žiadajú, aby súd ukončil vyživovacu povinnosť na strane navrhovateľky ku dňu právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti. Predmetné konanie bolo iniciované navrhovateľkou. Osoba oprávnená na výživné nedala podnet svojím správaním na toto konanie a preto si uplatňuje aj nárok na náhradu trov konania.

6. Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že čo sa týka zrušenia vyživovacej povinnosti sú toho názoru, že 29.10.2020 osoba oprávnená na výživné súhlasila so zrušením vyživovacej povinnosti, kedy deklarovala, že je zamestnaná a poberá mzdu. Uvedomujúc si skutočnosť, že navrhovateľke, ako matke, zanikla vyživovacia povinnosť jej túto skutočnosť vôbec neoznámil. Aj vzhľadom na uvedené sú presvedčení o tom, že trovy by mali byť priznané navrhovateľke. V súvislosti s podporou otca a starých rodičov, čo sa týka financovania štúdia na vysokej škole v zahraničí, je z ich pohľadu nevyhnutné nazrieť aj do spisu tunajšieho súdu 22Pc/16/2017, kde vtedy osoba oprávnená na výživné tvrdila, že toto vzdelanie financuje prostredníctvom pôžičiek od tretích osôb, rozhodne nie od otca, resp. starých rodičov. Sú to zavádzajúce a účelové tvrdenia. Čo sa týka určenia výšky vyživovacej povinnosti, táto bola dohodnutá osobou oprávnenou na výživné a matkou, pričom osoba oprávnená na výživné nežiadala doplatiť výživné späť so stanoveným termínom, kedy sa malo výživné platiť, preto by táto skutočnosť nemala mať vplyv na zánik vyživovacej povinnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami, predovšetkým diplomom o ukončení vysokoškolského štúdia, potvrdením o zamestnaní, uznesením zo dňa 8.6.2018 z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 22Pc/16/2016 a zistil tento skutkový stav.

8. Uznesením Okresného súdu Piešťany sp.zn. 22Pc/16/2017, zo dňa 8.6.2018, právoplatným dňa 20.7.2018 súd schválil zmluvu účastníkov konania uzavretú na pojednávaní dňa 8.6.2018. Matka bola zaviazaná prispievať na výživu navrhovateľa sumou 125 Eur mesačne od 1.7.2018 do budúca, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, na účet navrhovateľa, ktorý sa navrhovateľ zaväzuje písomne oznámiť matke do 15.6.2018. Žiaden z účastníkov si neuplatnil právo na náhradu trov konania.

9. Z diplomu Univerzity Tomáše Bati v Zlíne zo dňa 27. 8.2020 vyplynulo, že B. G. Š. získal vysokoškolské vzdelanie štúdiom v magisterskom študijnom programe N3902 Inžinierska informatika v študijnom odbore 1802T007 Informačné technológie na Fakulte aplikovanej informatiky Univerzity Tomáše Bati v Zlíne a udeľuje sa mu akademický titul „inžinier“.

10. Potvrdením Národného bezpečnostného úradu, odboru personalistiky a sociálneho zabezpečenia zo dňa 28.10.2020 mal súd za preukázané, že D. G. Š. je od 1.9.2020 v služobnom pomere príslušníka Národného bezpečnostného úradu v prípravnej štátnej službe podľa zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov. Služobný pomer ku dňu vystavenia potvrdenia trvá.

11. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“ alebo „Zákon o rodine“ v príslušnom tvare), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 65 poslednej vety ZR, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

13. Podľa § 75 ods. 2 ZR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

14. Podľa § 155 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa začína len na návrh.

15. Podľa § 24 CMP konanie je začaté doručením návrhu na začatie konania súdu alebo vydaním uznesenia o začatí konania.

16. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 2 ods. 2 CMP na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

18. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že navrhovateľka je matkou osoby oprávnenej na výživné. Vyživovacia povinnosť navrhovateľky k plnoletému synovi bola určená uznesením Okresného súdu Piešťany sp.zn. 22Pc/16/2017, zo dňa 8.6.2018, právoplatným dňa 20.7.2018, ktorým súd schválil zmier účastníkov konania. Matka bola zaviazaná prispievať na výživu sumou 125 Eur mesačne od 1.7.2018 do budúcnosti.

19. Oprávnený na výživné už pred podaním návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti v auguste 2020 úspešne ukončil vysokoškolské štúdium v magisterskom študijnom programe Inžinierska informatika v študijnom odbore Informačné technológie na Fakulte aplikovanej informatiky Univerzity Tomáše Bati v Zlíne. Od 1.9.2020 je v služobnom pomere príslušníka Národného bezpečnostného úradu v prípravnej štátnej službe.

20. Oprávnený na výživné vo vyjadrení k návrhu uviedol, že súhlasí so zrušením vyživovacej povinnosti navrhovateľky a potvrdil, že v roku 2020 úspešne ukončil štúdium na Fakulte aplikovanej informatiky a získal titul inžinier a taktiež potvrdil, že sa mu podarilo nájsť si zamestnanie a pracuje na základe pracovnej zmluvy.

21. Vzhľadom na vyjadrenie právnej zástupkyne oprávneného na pojednávaní, ktorá uviedla, že súhlasia so zrušením vyživovacej povinnosti súd nepovažoval za potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu skutočnosti, či je osoba oprávnená na výživné schopná sama sa živiť, keďže túto skutočnosť mal z vykonaného dokazovania za preukázanú a medzi účastníkmi za nespornú.

22. Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, ktorá bola medzi stranami sporná a to k akému dňu má byť vyživovacia povinnosť zrušená. Osoba oprávnená na výživné navrhla, aby bola vyživovacia povinnosť navrhovateľky zrušená ku dňu právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti, keďže majú za to, že by bolo v rozpore s dobrými mravmi, aby vyživovacia povinnosť navrhovateľky bola ukončená k 01.09.2020, ako to navrhla navrhovateľka.

23. Súd sa zaoberal tvrdenými skutočnosťami a má za to, že pri rozhodovaní o zrušení vyživovacej povinnosti súd nemôže prihliadať na priebeh konania o určenie výživného, ktoré bolo právoplatne skončené na základe zmiernosti účastníkov a taktiež nie je dôvod vykonávať dokazovanie vo vzťahu k nákladom na štúdium v zahraničí, keďže toto štúdium je už úspešne ukončené. Pokiaľ mala osoba oprávnená na výživné za to, že výška výživného zo strany navrhovateľky nebola dostačujúca mal možnosť počas trvania vyživovacej povinnosti domáhať sa jej zvýšenia. V tomto konaní, kde mal súd za jednoznačne preukázané, že osoba oprávnená na výživné je už od 1.9.2020 schopná sama sa živiť, čo v konaní ani nespochybňuje, súd nemôže prihliadať po tomto dátume na tvrdené skutočnosti, ktoré nie sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie vo veci. Taktiež tvrdenie, že navrhovateľka si od septembra 2020 neplní vyživovaciu povinnosť nemá vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci, keďže uvedené je možné riešiť zo strany osoby oprávnenej na výživné podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Pri dokazovaní sa súd taktiež nezaoberal vzťahmi medzi účastníkmi konania, pretože tieto nie sú podstatné pre rozhodnutie súdu o zrušení vyživovacej povinnosti rodiča na plnoleté dieťa.

24. Z citovaných ustanovení vyplýva, že súdne rozhodnutia o výživnom na plnoleté dieťa možno zmeniť alebo zrušiť len na návrh (§ 78 ods. 1 ZoR) a súčasne len vtedy, ak sa zmenili pomery, t.j. okolnosti rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti (§ 78 ods. 1 veta prvá ZoR). Bez návrhu môže byť rozhodnutie súdu o výživnom zmenené len vtedy, ak ide o výživné na maloleté dieťa. I keď je možné súdne rozhodnutie o výživnom na plnoleté dieťa zmeniť prípadne zrušiť len na návrh, neznamená to, že by k zmene pomerov (k zníženiu alebo zrušeniu vyživovacej povinnosti) nemohlo dôjsť od okamihu, kedy nastala zmena pomerov a teda i pred podaním návrhu. Naopak z ustanovenia § 78 ods. 1 ZoR a z § 231 CSP vyplýva, že k zmene súdneho rozhodnutia o výživnom (čo zahŕňa zníženie alebo zrušenie vyživovacej povinnosti) je treba pristúpiť (na rozdiel od určenia výživného, ktoré možno priznať len odo dňa začatia konania, ak nejde o výživné na maloleté dieťa) vždy od okamihu, kedy sa zmenili pomery podstatným spôsobom. Rozhodujúca pre zrušenie vyživovacej povinnosti u plnoletého dieťaťa je teda iba podstatná zmena pomerov a nie deň podania návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. Súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 473/2012 zo dňa 18.09.2012, kde Ústavný súd SR riešil podobnú vec, pričom poukázal na vzájomný vzťah vtedy účinného § 163 ods. 1 OSP (bol nahradený § 231 CSP) a § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR. Ústavný súd konštatoval, že § 163 ods. 1 OSP vymedzuje okamih, od ktorého pri absencii osobitnej právnej úpravy možno zmeniť rozhodnutie súdu v dôsledku zmeny pomerov. Výklad § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR pripúšťa aj takú interpretačnú alternatívu, že § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 ZoR obsahujú osobitnú úpravu doby, na ktorú možno uplatniť zmenu pôvodného rozhodnutia v prípade, ak sa navrhuje zrušenie, prípadne zníženie vyživovacej povinnosti. Z uvedeného potom vyplýva, že právna úprava, ktorá danú situáciu upravuje, je obsiahnutá v § 231 CSP (§ 163 ods. 1 OSP za jeho účinnosti).

25. Rodičia majú vyživovaciu povinnosť k dieťaťu do času, pokiaľ dieťa nie je schopné samo sa živiť (samo uspokojovať svoje potreby). Súd rozhodne o zrušení vyživovacej povinnosti, ak má v konaní preukázanú zmenu pomerov, t.j. okolností rozhodujúcich pre ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti. Pri plnoletých deťoch súd vychádza zo skutočnosti, že plnoletý jedinec by mal byť v zásade schopný postarať sa o seba, pokiaľ sa sústavne nepripravuje na budúce povolanie dennou formou štúdia. Ak plnoleté dieťa ani neštuduje, ani nemá zamestnanie, pričom je objektívne schopné si samo svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť (rozhodnutie ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 2306/12). Inak povedané, povinnosť rodičov živiť svoje dieťa netrvá, ak dieťa už ukončilo prípravu na povolanie, má primeraný zdravotný stav a existujú preň pracovné príležitosti. Pracovnými príležitosťami nie sú len pracovné ponuky v odbore, ktoré dieťa vyštudovalo, ale akékoľvek pracovné ponuky primerané veku a zdravotnému stavu dieťaťa.

26. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že syn navrhovateľky je jednoznačne schopný sám sa živiť od 1.9.2020 a od tohto dátumu je aj zamestnaný, preto súd nevzhladol dôvody, pre ktoré by bolo v rozpore

s dobrými mravmi k predmetnému dňu zrušiť vyživovaciu povinnosť. Súd nepovažuje za v súlade so zákonom priznať svojim rozhodnutím osobe oprávnenej na výživné aj výživné za obdobie počas ktorého už bola schopná sama sa živiť.

27. Vykonaným dokazovaním mal súd za jednoznačne preukázané, že syn navrhovateľky je objektívne schopný sám sa živiť, a tak vyživovacia povinnosť navrhovateľky vo vzťahu k nemu podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine od 1.9.2020 už netrvá, preto súd návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti vyhovel.

28. Podľa § 49 odsek 1 CMP, účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu a jeho zástupcovi, ak nejde o trovy konania, ktoré platí štát.

29. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

30. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

31. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

33. Každý z účastníkov si sám znáša trovy, ktoré v konaní platil (§ 49 CMP). Civilný mimosporový poriadok však pripúšťa výnimky, a to v § 53 až 55 CMP. Výnimky podľa § 53 a § 54 sa však nevzťahujú na dané konanie a tak sa súd zaoberal okolnosťami prípadu, pre ktoré by mohlo byť spravodlivé jednému z účastníkov priznať nárok na náhradu trov konania.

34. Zákon v § 55 nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 147/08 konštatoval, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva.

35. Uvedený dôvod, že osoba oprávnená na výživné nedala podnet svojim správaním na toto konanie a preto by mala mať nárok na náhradu trov konania v tomto konaní neobstojí, pretože rovnakú váhu má aj tvrdenie druhého účastníka, ktorý si uplatnil náhradu trov konania a to, že predmetné konanie bolo síce iniciované navrhovateľkou, čo je však pri súdnych konaniach bežné, že začínajú na návrh a rovnako aj tvrdenie, že osoba oprávnená na výživné navrhovateľke ani neoznámila, že je schopná sama sa živiť. Súd tak uvedené skutočnosti nepovažuje za dostatočné pre priznanie nároku na náhradu trov konania jednému z účastníkov.

36. V mimosporovom konaní, a teda aj v konaní vo veciach výživného plnoletých osôb, súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania iba na návrh, pričom platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP). Nakoľko takéto návrhy boli podané a súd s ohľadom na okolnosti prípadu nepovažoval za spravodlivé priznať nárok na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach [§ 355 ods. 1, 357 písm. m), § 362 ods. 1 zákona CSP].

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP)

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).